

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله تعالى على سيدنا و نبينا ابوالقاسم محمد و على آله الطيبين الطاهرين المعصومين لا سيما بقية الله فى الارضين ارواحنا فداه و عجل الله تعالى فرجه الشريف و اللعنة الدائمة على اعدائهم اجمعين.

تتمه‌ای برای بحثی که بود که آیا می‌توان در موافعی که فضول بیع می‌کند برای خودش که آن ثمن به ملک خودش وارد بشود، یا مواردی که فضول می‌خرد با پول دیگران برای این که متاع به ملک خودش وارد شود آیا تصویر صحیحی دارد یا نه؟ قائلین به عدم صحت در جواب آن راه پنجم که گفته شده بود در راه پنجم ضرورتی ندارد که ثمن وارد بشود در کیسه‌ی همان که مئمن از او خارج می‌شود، یا مئمن وارد بشود در کیسه‌ی همان کسی که ثمن از آن خارج می‌شود، این‌ها در پاسخ گفته بودند که بیع مبادله است معاوضه است و در معاوضه و مبادله لازم است که این تبادل به همین شکل انجام بشود که از آن جایی که پول خارج می‌شود مئمن وارد بشود جایی که مئمن خارج می‌شود ثمن خارج می‌شود، که ما عرض کردیم به این که این مسئله که بعضی از بزرگان فرمودند عده‌ای از بزرگان فرمودند که در تبادل و معاوضه این مسئله لازم نیست این قابل قبول نیست برای ما، که یکی از آن بزرگانی که این مطلب را فرمودند آقای سید رضوان‌الله علیه در حاشیه‌ی مکاسب هست، که ایشان فرمودند بین این دو متاع معاوضه می‌شود، بین این پول و این متاع معاوضه می‌شود، کاری نداریم به چیزهای دیگر آن، که از کجا خارج می‌شود و به کجا داخل می‌شود، گفتیم این معنا ندارد معاوضه در یک جهتی هست، یا مبادله در یک جهتی هست، دو عین، این عوض اوست، این عوض اوست در چه جهتی؟ این را قبول نکردیم، از بزرگانی که این مطلب را فرموده بودند، اما گفتیم که ما دلیلی نداریم بر این که بیع حتماً معاوضه است، یا بیع حتماً مبادله است، بله غالب اوقات، بسیاری از اوقات بیع در شکل معاوضه یا مبادله تحقق پیدا می‌کند، اما این جور نیست که ملزماً باید در این قالب باشد، و دلیل مان هم عبارت بود از تبادل و عدم صحت سلب، که در مواردی که می‌گوید بیع بمالی لنفسک، یا إخبار می‌کند می‌گوید بعث مثلاً کذا را برای فرزندم، ما در این‌ها گفتیم که این مجاز نیست و تبادل می‌کند همان معنای بیع، و اگر بخواهیم بگوییم این بیع نیست این صحت سلب ندارد عرفاً.